

Návrat domů - Sebepoznání (olej na plátně, 65x80, květen 2016)

Přijde okamžik a již nebudeš hovořit o tichu.
A svými dny už nepůjdeš pro to, abys k němu ukazoval cestu. Vždyť je ZDE.
Právě teď. A ukazovat na ně, bude tím nejzbytečnějším pohybem...

Víš, všichni jdou, aby našli, poznali SEBE.
Vědomě anebo nevědomě, ale stejně kráčí k tomuto cíli.
Tak k čemu se donekonečna opakovat? To důležité a hlavní jsi přece již řekl.

Ten klidný a mírný pohled, který pojímá věci do sebe,
se jistě na chvíli opět může stát těkavým a slepým ke Světlu.
Jenže ty už znáš směr a kráčet můžeš po paměti. A tvůj zrak se opět stane
nekonečně hlubokou studnou naplněnou hvězdným tichem.

Netoužím již mluvit o tom, co je tak jasné, tak přítomné. Co JEST.
A od jisté chvíle to ani nelze. Jednoho dne se dotkneš - a mlčíš. Prostě mlčíš.

A brázda zčeřená za tebou, za tvou lodí?
Jen včerejší sen, jehož vůně je snad zábleskem pro ostatní.

Já sám jsem dílem, které především mám dokončit...
Kéž všechny bytosti dojdou poznání.

Dalibor Vajnar

Divná otázka.

Asi i já jsem se divně narodil. V osmnácti jsem se oženil s děvčetem, se kterým jsme se sotva znali. Když jsem přišel z vojny, bylo naší první dceři rok a něco. Začal jsem žít. Celý život jsem miloval rodinu a mám silný pocit, že se plně stala smyslem mého života. Postupem času a získáním, řekl bych, velkého počtu spřízněných povah, vstoupily do mého života další neurčité poznatky o tom, proč jsem (jsme) tady a co se ode mne (od nás) očekává.

S přibývajícím věkem a neduhy, které mne postihly, jsem začal hledat pomoc, ale ne pro sebe (i když také), ale hlavně pro všechny stejně postižené - tedy postižené časem. Tedy čas, ten milý přítel ve chvílích, kdy přichází něco neskutečně krásného (narození dítěte, pohled na něco nádherného, chycení ušlechtilé ryby atd.) se stává svým postupem pěknou sviní přinášeje různé neduhy, nejen pro mne, ale pro moje nejbližší.

Proto to hledání, další smysl života. Nakonec poznání - nejsme tu nadarmo.

Uvědomuji si ovlivnění mnohých jedinců kolem mne mými, někdy hloupými, řečmi (možná myšlenkami). Já neučím nikoho ze svého okolí. Všechno, co je kolem mne, mně stále učí a já se stále snažím pochopit to nejdůležitější.

Co se mám vlastně předně naučit? Je vůbec důležité se něco naučit?

Je možné si představit, že každá duše v neustálém učení a plnění úkolů jí daných (někým) po ukončení své mise zde musí pobývat někde v bezčasu a možná i v jiném prostoru? Možná, že je to tak opravdu připraveno.

Jsme tady ve škole duší a stále se musíme učit, učit, učit.

Honza Konopka

*(Přepsáno z rukopisu, který jsem našel ve schránce v době instalace výstavy.
Omlouvám se Honzovi, nepřečetl jsem asi správně některá slova. M. Z.)*

Smyslem života je život sám. Poznávat toho, kdo doopravdy jsem, v čistotě, nahotě, pravdě. Žít sama sebe ve své jedinečnosti a tu nabízet ke sdílení. Objevovat své dary, rozvíjet je a sdílet s ostatními. Nabízet. Jít cestou k jednoduchosti, kráse, harmonii, pravdě. *(Psáno zdobně do spirály.)*

Milovat. Milovat. Milovat.

Sebe sama takovou, jaká doopravdy jsem.

Milovat druhé v jejich jedinečnosti.

Milovat život. Milovat žítí, Tvořit.

Tvořit s radostí radost, pro radost.

Poznat svůj stín, rozsvítit své světlo.

Svítit. Radovat se.

Růst, rozkvétat, pomáhat rozkvétat druhým, budou-li tomu otevření.

Naučit se vědomě být, vědomě žít.

Vědomě být. Vědomě žít. V Lásce.

S úctou, respektem, vděčností.

Děkuji.

(Jana Rosie Dvořáková)

Pokud má náš život hlubší smysl než jen uspokojení základních potřeb a povinnost zachování druhu, musí existovat nějaká vyšší moc (pro mnohé Bůh), která by nás oním smyslem naplňovala.

Představa, že jsme služebníci Boží, tedy součástí něčeho velkého a nesmrtelného je sice láková a naplňující, ale neměli bychom se jí nechat spoutat.

Kdo nám dá tu jistotu?

Víra nám možná odpoví všechny otázky, dá nám odpovědi, po kterých toužíme (chceme slyšet). Než je však přijmete, zeptejte se sami sebe: Chcete odpovědi, nebo Pravdu?

(Tereza Sedláková, 17 let)

Smyslem mého života je žít a být:	být nástrojem:
vědomým	Dobra
univerzálním	Lásky
dětským	Radosti
vděčným	Boha
vnímavým	Duše
užitečným	Sdílení
přítomným	Okamžiku

(Apaguha Ondřej Veselý)

Z mého skromného pohledu 17 letého člověka můžu zatím tvrdit, že smysl života spočívá v radosti, v dobrém pocitu. Každému dělá radost něco jiného, ale pro mě to je právě radost ostatních. Pokud máme možnost někomu pomoci, někoho pobavit, je důležité se toho chopit. Radost je nejdražší pocit, a pokud by se všichni lidé snažili vyvolávat tento pocit a být nápomocní, svět by se moc posunul. Vidím na každém dva póly. Jeden z nich je obětování pro blízké, druhým je chamtivost, sobectví, vy to nazvěte. První pocit vyvolává silnější radost než druhý, jelikož pro správně smýšlejícího člověka je pomoc druhým cennější, než pomoc sobě.

(Dan Bartušek)

ALOHA = LÁSKA

Havajské slovo ALOHA, je pozdrav:

ALOHA = přicházím s láskou

ALOHA = odcházím s láskou

Rozděleno na slabiky znamená:

radostné

podílení (se)

životní energie

v tomto okamžiku

(Marjánka Kukui - žijící v Praze, na Šumavě, na Havaji a ve Vancouveru)

Všechno Jedno jest

tvé oči i záře hvězd

A v tom všem se tiše Pravda skví

otvírá vskrytu srdce tvý

(Jakub Škoda)

Smysl žití?

Hlavně láska, zase láska...

Klid - pocit pohody v duši

Víra - víra v dobré konce

Propojení se s tím, kdo se mnou souzní, kdo cítí jako já

Být šťastný

Vnímat maličkosti, vznikají z nich velké věci, aniž si to člověk uvědomí.

Vědomí - že žiji, že jsem.

(Jana - Jaja)

Milovat vše, co já nejsem. To jest projev Boha, do kterého se zpět musím navrátit, až zdokonalím se a rozplynu se ve světle světa, Boha.

(Pavel)

Moudrý člověk ví, že je na světě proto, aby v započatém díle sloužil, ne aby ovládal.

()

Smysl?

Poznání sebe sama.

(Petr A.)

Smysl života?!

Být milován, milovat...

Být vděčný za každý den žití...

Učit se a učit naše děti...

(Jitka)

Smysl života?!
Žít - poznat - předat.
(Dáša)

Smysl mého života je dokázat něco pro lidstvo.
A být vždy veselý.
(Vasyl Cyple)

Mým smyslem života je
létat jako pták
a být vždy hodný
(Tobiáš Pech)

Mým smyslem života je usmívat se a radovat se.
A když se to někdy nepovede, tak si řeknu
nevadí, zítra to bude lepší!
(Dominika Kopecká)

Jsem jen obyčejný člověk. Mým smyslem života je být šťastná, protože štěstí a úsměv jsou dary, které můžeme darovat i bez toho, abychom za ně zaplatili. Navíc je to nakažlivé...
(Janča)

Smysl života je:
- narodit se
- posunout svět o kousek dál
- nechat ho lepší těm, co přijdou po nás
(Katka)

Jediným smyslem mého života je Pán Ježíš Kristus. On je cesta, pravda i život. Poznala jsem, že je to nejvyšší poznání, nad to už nic vyššího není. Bez něho jsme ztraceni. Člověk byl stvořen k obrazu Božímu, a proto člověk může být šťasten jedině ve společenství s Bohem...
(Danuše Novotná)

Smyslem života je brát ho takový, jaký je. Co nám přinese a co nám vezme, protože nic se neděje jen tak, vše má svůj důvod. A to, co nám vesmír sesílá, bysme si měli sakra užívat!
(N.V.)

Malovaný zdobený list...
Pravda, naděje, víra, radost, láska...
Smyslem života je návrat do otcovského domu.
(Irena Báčová)

Smysl bytí je být součástí ostatních, sdílet s nimi radosti i starosti, nalézt své místo na Zemi, nalézt Boha a procítit, co je mým úkolem a milovat.
(Štěpánka)

Smysl svého života vidím ve větě: „Být dobrým člověkem, rozdávat pohodu a lásku.“
(Petr. V., 65 let)

Najít a úplně pochopit smysl života nám není asi dáno. Ale vědomí, že mám někoho ráda, někdo má rád mě, někdo mě potřebuje a já potřebuji druhé lidi, to dává smysl životu.
(Mirka Šidlová)

Mým smyslem života je vytváření.
(Viky, 7 let)

Smyslem života je žít život, radovat se ze štěstí svého i svých blízkých.
(Lenka)

Smyslem života je dělat radost druhým lidem.
(Vladka)

Smyslem života je si život užít, protože žijeme jenom jednou.
()

Smyslem života je poznání sebe sama, splynutí se svým já a otevření srdce nejbližším.
(Lukáš M.)

Smyslem života je žít takový život, aby byl pořád krásný.
(Libuše V.)

Mým smyslem života je zpívat pro radost!!
(Anička Kopecká)

Můj smysl života je žít a poznávat nové zvířátka
milovat svoji rodinu
a blízké
(Zuzka Camp.)

Mým smyslem života je být součástí přírody
a pomáhat všem - *s obrázky kolem*
(Anabel 7 let)

Namalovaný obrázek podkovy a srdíčka...

(Anežka)

Namalovaný obrázek kytiček a srdíčka...

Nádhera!

()

Namalovaný obrázek spokojené a usměvavé rodiny...

(Kubík Čejka)

Tři srdíčka - tatínek, maminka, Adélka...

Můj smysl života je rodina.

(Natálka B.)

Mé smysly života:

Rodina, tanec, voda, hudba, jídlo, příroda, domov...

(Kristýna)

Až virostu budu všichni prudit vandalizmem.

(Petr z Prahy)

Mé smysly života:

Řízky, tatarka, hranolky, rodina.

Zachránit svět.

()

Nejlepším smyslem života je dát si řízek a pak teprve zachránit svět!!!

(Týnka)

Co je pro mě nejdůležitější:

Rodina, vzduch, pití, domov, jídlo.

(Majda S.)

(Obrázek se srdíčkem)

Co jeden začal...

...druhý dodělá.

(Adélka)

Smyslem mého života je potkat se s moudrým a vševědoucím Špagetovým monstrem...

(text je méně čitelný, ale stálo za inspiraci vyhledat si „špagetové monstrum“ - pozoruhodné!)

(František)

Smysl života? Darovat sebe...
(Šárka K.)

Můj smysl života je příroda.
(Bára)

Život je tu pro všechny. Život je sen, život plyne jako řeka. Mým smyslem života je být pro všechny,
ale někdy musím myslet i na sebe.
(Dominika)

Můj smysl života
Učit se a hrát si s hračkami a poslouchat rodiče a modelovat a psát úkoly a kreslit.
(David Ondezle)

Smysl mého života je poznat UFO a arch-anděla Uriel!

Mým smyslem života
nedělat NIC.
(Jakub Váňa)

Smysl mého života je zlobit své 2 bratry.
(zapsáno za čtyřletou VIKI)

Život je krásný dar. Snažme se z něho vyčerpát co nejvíce.
(M. Š.)

Je krásné být sám sebou, být radostný v lidské společnosti a milovat život, přírodu a svoji rodinu.
Dík za krásné myšlenky!
(J.H.)

*Několik zápisů bylo málo čitelných,
několik poškozených - vytržených...*